

Pacific Herald.

No. 27

San Francisco, Calif., den 23

18de Aarg.

Den sjeldne Blomst.

Der er en Blomst, en sjelden en paa Jorden,
Den pranger ei med Rosen's Jorveglød,
Den aldrig er en Hverdagsplante vorden —
Saa lidt man Vidne blev til Blomstens Lød.
Dens Aar er kommet fra Guds eget Hjerte,
Den er af Hjerlighedens Elagt og Art,
Den mednes bedst i Vindens Rød og Smerte,
Dens Bæfen er saa egte, rent og jart.
Men naar man planter kun dens tynde Stængel
Hvinden Rød — den visner inden Stund!
I dyben Muld med Rød vil Nertens Engel
Den dunge frist fra Himlens Alverld.
Dooer godt, om Hædt og pleiet blev i Verden,
Den adle Blomst, hvis Ravn er Trofasthed!
Saa mangen Dulle vider hen paa Gården,
Hordi man ei fandt Blomsten noget Sted,
Om du paa Jord kan lidet kan udrette,
Darl dog den sjeldne Blomst i Hjertets Bed,
En anden snart vil ved dens Side sprette,
Den leder — Jesu Kristi milde Fred!

(Hoffets Ven.)

Om Guds Time til at bringe Hjælp.

Ku er alt ude! Jeg er ved at forvilde! Det forbøde Gud, Hære Sjæl! Hier Jorden, saa laler Himmelen, Dooer menneskelig Hjælp glipper, træder Gud til med sin Hjælp. Hjælp, Redningsmand, hjælp! jeg er lige ved at drukne. Guds Moder mente, at hendes Søn dog ikke burde lade det komme til det yderste, men skulde staae sin, medens der dog endnu var lidt tilbage, men Kristus svarede:

„Nei, min Time er endnu ikke kommen.“

Naar alt er ude, er det paa rette Tid. Lazarus's Søstre mente, at dersom Herren var kommen, medens deres Broder endnu levede, vilde det ingen Rød have havt, men nu, da han var død, stod han ikke til at hjælpe; Kristus beviste det modfatte ved at opvække ham fra de døde.

Naar alt er ude, hjælper Jesus. Da Diskias's Dine allerede var brustne, da den blodfottige kvinde havde opbrugt alt, hvad hun eiede, til Vegehjælp, da Enken af Kain fulgte sin Søns Vagvaare ud af Staden, saa kom Jesus til og beviste sig som den, der kunde hjælpe, naar alt var ude. Og saaledes vil han gjøre og gøre han fremdeles.

Siger du: „Gud være lovet, det er endnu Horn i min Næse og Ei i min Hjerter; endnu er der da ingen Rød paa Jærde.“ Saa har Jesus jo heller intet at gjøre hos dig. Men lad Røden indtræde, dit Horn slippe op, og dit Elvad næsten være tørt, saa falder dit Rød og du siger: „Al, naar vi nu ikke snart Hjælp, saa er vi fortabte!“ Bent, Hære Sjæl, til der slet intet mere er tilbage, saa kommer Jesus. Naar der ikke er et Horn mere at finde i Næsen, ikke en Draabe mere at presse ud af Fodet, saa træder Jesus til med sin Hjælp og skaffer tilvæie, hvor der slet intet er.

Der han ikke stalt alt, hvad der er til, af intet? Den Kunst kan han endnu og bevise os det i Rødens Stund.

I Erkenen gjør Gud Undergjæringer; der lader han Manna regne ned fra Himmelen, og Vand springe ud af Klippen; der maa Englen vise Sei til Milden, og Ravnene bringe Føde; der marker han 5,000 Mand med 5 Brød, og lader endda 12 Kurve fulde af Brødskrumler opsamle efter Maaltidet. Naar alt er ude, hvorhen du ser, alt Forraad udtømt, Tog over Hovedet dorte; naar du i dybeste Hjerteangst udbryder: „Dooerstro skal jeg i denne Fesken tage Brød til Føde for mig og mine Børn?“ Saa sender Gud dig Brød. Enten lader han det falde ned fra Himmelen til dig, eller han lader sine Engle bringe dig det, eller selv Sulten maa

gaa i Brødets Sted og give dig Røring.

Andres ikke over, hvad jeg siger. Gud gjør hver eneste Dag Underverfer. Tror du ikke derpaa, saa slet de heller ikke. Guds Haand med dens Undergjæringer strækker sig netop saa langt som din Tro paa hans Vilje og Gode til at gjøre Under. O, vilde du dog blot lade Gud rædse! Naar alt er gaaet op, er der dog endnu rigeligt Brød i hans Forraads-kammer, og Vand i Overflod i hans Kilder. Naar Augustens Svød er ved at tørre dig, saa drøgt hon, hvad du behøver op fra Døbet. Et du, til det er rette Tid for ham; Marias Tid maa rette sig efter Kristi, og ikke hans efter hendes. Alverden maa hende din Rød, saa har Gud Hære af sin Hjælp.

Hvortil Gøstner? Tror du, tager du ikke Klagen eller lader Taalmodigheden. Gud bier ikke forlange, omend det maatte synes dig saa; han gaar kun frem med Besindighed. I sin Alviddom ved han netop at træde til, naar hans Time er kommen, naar Tøgen er kommen paa Spidsen, naar det er kommet til det yderste, naar Undergang synes uundgaaelig.

Hvad siger David? Ku er Hertens Time kommen; thi de har fransket hans Vou. Og gennem Chaias siger Gud selv (saghaende Semaferibe Overfald): „Ku vil jeg gjøre mig rede, nu vil jeg opvæie mig, nu vil jeg opvæie!“ Dooerfor netop nu, Hære Herre Gud? Hordi Vandet er udpiint, og Bøjen og Hornet ligger ude.

Omend Alverden skulde opvæie mig og sige: „Der er ingen Redning mere!“ vil jeg ikke vilse paa Guds Almagt, men sige: „Hjælp mig, Herre, din høie Haand fornaar at omvæie alt.“ Som slipper ikke det Barn, som ligger paa ham. Det er jeg vis paa.

—Gerrit Müller.

Et Vækkelse.

En fornem Dame, som levede i kollelige Forhold, kom engang til en erfarede kristen med en besunderlig Beskjendelse. „Jeg hører altid,“ sagde hun, „at Herren tugter den, han har kjær, og lægger Korset paa sine kjæreste Børn. Ku lever jeg i saadanne lykkelige Forhold, at jeg kun af Om-

tale sender virkelig Rød og virkelig Stors. Derfor bliver jeg bange, at min Gud ikke har mig kjær, fordi han ikke giver mig noget at bære, og jeg kunde næsten ønske, at han ogsaa vilde lægge et Kors paa mig.“ Den opsvargte rystede forundret paa Hovedet. „Saadanne Klager har du sjelden hørt,“ svarede han. „Dog vil jeg sige Dem noget. Istedesfor at vente paa et Kors, skal De frivillig paatage dem et. De lever midt iblandt bedrøvede, trængende Mennesker, besfri dem for en Del af deres Kors. Ser De nogen falde eller sagne under Byrden af sit Kors, saa hjælp ham op. Giv den hungrige at spise og den tørstige at drikke, lad andre blive delagtige i Deres Overflod paa Guds og Vælske, da vil ingen af Dem mere træffe Dem, og De vil have den glade Bevidsthed at være Deres himmelske Faders kjære Barn, der har handlet efter hans Gud.“

Hvad der blev sagt hin Dame, det er ogsaa vort Vækkelse. Personligt Arbejde for de nødlidende og besværede, virkelig, barmhjertig Hjertighed, som kommer fra Hjertet og gaar til Hjertet, det er det Raad og det Stald, som er udgaaet til alle kristne Kvinder. Der har aldrig manglet Kvindesjæfter, som jo har haft Medlidenskab med Jattighedsnæm, saadanne som er kommet med hulde Svader til Indsamlinger og med Jær deltaget i Foreninger. Men ikke desto mindre har der heller ikke været Mangel paa misforvæiede Kvinder, paa saadanne, som langtes efter et Kors, fordi det forekom dem, som om deres Vælske udelukkede dem fra Guds Børns Forrettigheder; thi kun saa vil det have været en virkelig Tilfredsstillende, at se sit Ravn indskrævet paa en Indsamlingsliste, selv om deres Tidens beløb sig til Tusinder.

Somt Vækkelse lader: „Gjør noget selv i dit Gud, paa dit Hjerte, et hvilestundest Arbejde, som dine Forhold, dine Midler tillader dig. Underis Børn i Syndagsloven, oplag trængende og sige i dit Gud og hjælp dem til ogsaa at blive friske og arbejdsdygtige, uddel friske Skrifter for at modarbejde vantro Mæde.“

(Jubremissionæren.)

Martyrind.

Debraerbrevet siger om Moses, at han fornødeligt Tro, valgte heller at lide ondt med Guds Folk end at have Syndens timelige Nødelse, da han agtede Kristi Forsværelse for større Rigdom end Egyptens Skatte" (Hebr. 11, 25, 26). I samme Kapitel læses der om troende Kvinder, som heller lod sig udspile til Pinsel end at modtage Befrielsen, "forat de maatte erholde en herligere Opstandelse."

Dette ædle Martyrind, som paa en saa herlig Maade aabenbarer Guds Ords Omflodende Kraft, har i de store Forsølgelses Tider atter og atter givet sig tilkjende. Det er ogsaa Tilfælde i den Forsølgelse, som for et Par Aar siden rammede de kristne i Sina. Danst "Missionsblad" fortæller, at en Missionær i Sina skrev kort før den Forsølgelse brød ud: "Skulde de Dage komme, da den kinesiske Regjering rejser sig for at undertrykke og kvæle den kristne Kirke, saa vil Skarer af kristne være rede til at lide Døden for sin Tro." Dette blev snart stadfæstet, og Martyriet i Sina er et magtigt Vidnesbyrd om Troens Kraft til at bære Videlser, som det er en Guds Bøt at tænke paa, og Haabets feierrige Come til at bryde Brodden af Døden.

Et meget gribende Blodvidnesbyrd blev aflagt i Byen Sjen-Tu i det nordøstlige Sina. Her havde i længere Tid Missionær Court boet og virket. Kort før Urolighederne udbrød, og inden man havde mindste Anelse om, hvad der forestod, var han dragen ud paa en Rundreise i det omkringliggende Land. Hans Gultræderimod blev tilbage med deres lille Søn Gerald. Han var sin Mand en trofast og god Redhjælp, og havde jærlig den Gjerning at gaa rundt til syge, pleie dem og ved Leilighed tale et Ord til dem om den store Sjælelagge, og hun var, hvad følgende vil vise, saare afholdt af de indfødte kristne.

En Dag, Fru Court beredte sig til at gaa ud paa Sygebesøg, som hun pleiede, kom hendes Tjenestefrige, Raha, til hende og sagde, at hun vilde følge med. Fru Court kunde ikke begribe, hvad det skulde til, hun pleiede jo altid at gaa ene, og det faldt hende aldrig ind at være dange. Men Raha, som havde hørt om Urolighederne andensteds, og at Stemningen i Byen ogsaa var begyndt at blive opblidset, lod sig ikke afvise.

Da de kom ud i Byen, kunde de merke, at der var noget i Gjære. Rikneferne er altid høirostede; men de var mere høirostede end sedvanlig. Klakater var opslaaede paa Gaderne, og Folk stimlede sammen om dem og raabte i Munden paa hinanden. Endnu klarere blev det, at der var noget ondt oppe, da Fru Court kom til

et Hus, hvor der laa en syg ung Pige, som hun pleiede at besøge, og hvor hun altid tidligere var bleven modtaget med Taknemmelighed og Glæde. Pigens Fader traadte hende nemlig imøde og sagde hurtig: "Gaa kun hjem, du kan ikke se hende idag, du kan slet ikke komme ind i Huset."

Fru Court gik nedslagen og skuffet hjem, men anede endnu ikke Omfanget af Faren, som var paa Gærde. Hun bragte om Aftenen sin lille Gut i Seng og satte sig rolig til at skrive Breve til Hjemmet, uden at lade sig forstyrre af den stigende Gadelarm. Da hun nu, mens hun lod og skrev, engang saa op fra Skrivebordet, blev hun opmærksom paa, at der var Lyd i den lille Kirke, som laa paa den anden Side af Gaarden, hvor hun havde sin Vokig. Rosgjerrig gik hun over Gaarden for at se, hvad det betydte. Da hun kom til Kirkegården, stansede hun. Tre Kirkes Indre lod en bedende Stemme. Det var en indfødte Kristne, Jen-To hed han, som udafte sit Hjerte for Gud. Hjertelig greben stod hun stille og lyttede. Hun hørte da, hvorledes han inderlig bad for sig og sine Medkristne, at de maatte staa fast og ikke falde fra, nu Fienden truede. Særlig bad han Gud holde sin Haand over Fru Court og hendes lille Søn.

Fru Court sank nu ogsaa ned i Bønner. Da hun rejste sig, mødte hun Jen-To og nogle Mænd, med hvem han havde bedet. De forklarede nu Farens Storhed for hende og erklærede, at de vilde staa ved hendes Side og verge om hende i Liv og Død. Samtidig hørtes stærk Larm og haanlig Ratter og et Dieblif efter sløder noget over Muren ind i Gaarden under Pøbelens Jubelskrig. Det var det lemlethede Vig af en liden Sund, som havde tilhørt Gerald Court.

Støien tog stadig til, Raabene og Skrigene blev vildere. Den ældste af de tilstedeværende kristne, Lo-Tong, sagde: "Jeg vil gaa ud og se at tale Folkene tilrette." Han gik ud; men det gjorde ondt værre. "Laa ham ihjel, han er de kristnes Formand," lod Raabet, og man gjorde saa. Snart efter kom hans Vig samme Vej som Hundens; med et tungt Klaff faldt det ned for Fru Courts og de hende omgivende Kristnes Fødder i en forfærdelig lemlethet Tilstand. Under megen Graad begreb de Viget i Gaarden. Hoben syntes foreløbig at have faaet deres Blodløst sluffet. Der blev Stilhed og Ro.

Om Morgenen blev en liden Seddel bragt Fru Court ihænde, hvorpaa der stod: "Hold ud! Hjælpen kommer!" Dagen gik imidlertid rolig hen; de i Gaarden forklæmte aandede friere, drømte om Fred og ingen Fare. Men om Aftenen blev det galt igjen. En talrig Følgebev saun-

ledes ved Gaarden og raabte og raabte: "Ad med en kristen!" Dette Strig tog mere og mere Overhaand; tilslidst lagde den ovennævnte Jen-To: "Vej vel, Prædte! Vi maa være tro til Døden," og gik til den raabende Hob. Det varede ikke længe, saa kom hans Vig samme Vej som Hundens og den gamle Mands. Atter maatte de kristne grave en Grav i Murens Stilhed. Fienden syntes tilfredsstillt med dette nye Offer og traf sig tilbage, holdt sig rolig Resten af Natten og hele den følgende Dag. Men om Aftenen var der paanu Optøst, og det lod: "Ad med en kristen!" Og atter fandtes der en kristen, som usofragt ofrede sig, gik ud, blev myrdet og som Vig kastet over Muren.

Det samme gientog sig med største Røiagtighed de fire følgende Dage. Gaarden var nu en liden Kirkegaard, der giento 6 Martyrers Vig. Nu var der kun to indfødte kristne tilbage i Gaarden, den gamle Dørvogter og den unge Pige Raha. Da det lakkede mod Aften, fædte Raha sig i sit bedste Løi og lagde Jorvel; hun vilde være den Aftens Offer. "Den gamle Portner maa blive," sagde hun til Fru Court, "og pass paa, til Hjælpen kommer; den er her vist snart. Jeg vil være tro til Døden." Raha gik freidig ud til den larmende Fiende med en vis og grusom Dyd for Liv. Fru Court faldt om, overvældet af Auktregulie, Angst og Smerte, og bekvæmede. En Stund laa hun bevidstløs hen. Da vaagnede hun ved en Vgd, hun ikke paa længe havde hørt. Et engelsk Hurra faldt hende op af Duale. Hun saa sig forvirret om; hendes Pine mødte Rahas, som løste af Glæde.

"Hjælpen er kommen," sagde Raha. "Da Væreten hørte om Faren, sagte han Hjælp, til en Flok engelske Matroser i Følge. Netop som jeg gik ud, kom de til." Et Dieblif efter kom Missionær Court, og stor var Gjenfjærets Glæde. Men vemodig var Synet af de 6 Heltegrave, mellem hvilke han vandred. Den udbredt sterkt bevoget: "Disse er de, som er komne ud af den store Trængsel og har tvættet sine Hjortler og har gjort dem hoide i Vanmets Blod. De har været tro indtil Døden. Ingen har større Kjærlighed end denne, at en jætter til Liv til for sine Venner." Sandelig en passende Vigtale paa et saadant Sted over saadanne Grave.

(Missionsbladet.)

Joraeliten og hans døende Datter.

For flere Aar siden traadte en Fremmed ind i en Kirke i Amerika netop, som Prædikanten var begyndt. Den Fremmede satte sig og lyttede opmærksom til. Prædiken mærkede, at han flere Gange tøvede sine Pine, og

hølte megen Deltagelse for Manden. Da Gudstjenesten var udt, gik han hen til den Fremmede, bilsede ham venligt og sagde: "Hvis jeg ikke tager fejl, er De en Joraelit?" Den Fremmede bekræftede dette. Prædiken spurgte videre: "Hvorfor jeg at sværge, hvad der har ført Dem hid for at bære en kristelig Prædiken?" Manden aabnede nu sit Hjerte og meddelte sin Vroshistorie.

Han havde for ikke saa lang Tid tilbage mistet sin Gustru, hvorefter han med sin Datter havde udvandret til Amerika og der nedsat sig i en datter Egn ved Floden Ohio. Hans Datter, som da var 17 Aar gammel, var med sit milde og fromme Hjerte og sin rigge Begavelse et saare elskværdigt Barn og den eneste Trost, som han havde paa Jorden. Han havde ofret Alt, hvad han formaaede, for at han kunde faa en alsidig Uddannelse; hun lærte og talte saaledes flere Sprog. Hans største Omhu havde dog været rettet paa at give hende en grundig Undervisning i sine Fædres Religion og befæste hende i den jødiske Tro. Men hendes Helbred begyndte snart at vakle; Kræfterne oftoge, og hun maatte tage Sengen fat. Flere Læger tilkaldtes, og der gjordes Alt for at redde den dærbare Datters Liv. Men hun gik dog stensjønlig en nær forestaaende Død imøde. Faderen vilde ofte tale med hende om Døden; men for Graad og Besværgelse kunde han neppe sige et Ord. En Dag færnede hun sig nogle Diebliffe fra sin dødsyngte Datter og vandred gradende frem og tilbage i Haven. Om en Stund sendte Datteren Bud efter ham. Han frugtede for, at Datteren vilde tage Afked med ham; thi jaavel for hende som for ham stod det klart, at Skilsmisfen var nær. Det var derfor med saare tungt Hjerte, han beredte sig til at vende tilbage til Sogeværelset, og her laa det hangende over ham, at han ei var vis paa, om de mere skulde træffes igjen i Evigheden.

Da han havde nærmet sig Datterens Seng, greb hun hans Haand og sagde dybt rørt: "Min Fader, elsker du mig?" — "Mit kjære Barn," svarede han, "du ved, at jeg elsker dig mere end alt Andet i Verden." — Datteren spurgte endnu en Gang: — "Fader, elsker du mig virkelig?" — "Hvorfor trænger du ind paa mig med dette Spørgemaal, mit Barn?" lod Svaret; "har jeg da ikke i Virkeligheden vist dig, hvor kjær du er mig?" — Den døende Datter spurgte endnu en Gang: "Min kjære Fader, elsker du mig virkelig?" — Han kunde intet mere svare, og den Døende fortsatte: "Jeg ved jo, at du altid havde mig kjær. Du har bestandig været den gode, kjærlige Fader, og jeg elsker dig af hele mit Hjerte. Men

vil du tilfredsstille endnu et Luste, som jeg nærer? Det er din døende Datters eneste Bøn; vil du høre mig?" — "Min kjære Barn," svarede Faderen, "det maa koste mig, hvad det vil, dit Luste skal blive opfyldt!" — Datteren rejste sig op, saa ham alvorlig ind i Ansigtet, og sagde under den største Austrengelse af sine sidste Kræfter: "Kjæreste Fader, jeg beder dig, at du aldrig mere vil tale ifde om Jesus af Nazareth." — Faderen blev stum af Forundring. Men hun fortsatte og talte med dyb Bevægelse: "Jeg ved ham altfor Videt om Jesus; thi man har jo ikke sagt mig Noget om ham. Men saa Meget ved jeg dog, at han er min Frelser, og under min Sogdom har jeg lært ham at kende som min Frelser. Jeg tror, at han skal gøre mig salig, noget jeg saa sent har lært at elske ham. Jeg ved, at jeg gaar til ham og evig skal forblive hos ham. Og nu — aflaa ikke denne min Bøn: forskaf dig et Ny Testament, som taler til dig om Jesus Kristus. Og naar jeg nu dør, saa skänk ham den Kjærlighed, som du nu nærer til mig!"

Men kunde hun ikke sige, Hun lauk kraftesløs tilbage paa Hovedpuden. Faderen var saa overvældet af Smerte, at han maatte gaa ud. Men inden han kunde sandle sine Tanker og gaa ind igjen, var Datteren død. Hun var gaaen ind til sin Frelser for evigt at faanes af ham, som hun sent havde lært at kende, men som hun elskede af sit gamle Hjerte.

Det første Faderen gjorde efter Begravelsen, var at lise et Ny Testament og søge kristelig Undervisning. Han søgte oprigtig Sandheden, og Guds Mand førte ham fra Mørhed til Mørhed, og han blev en tro Efterfølger af den Herre og Frelser, som han før havde foragtet. — ("For Fattig og Rigg.")

Luthers Selvsjælehed.

Hegenmæssighed var et fremtrædende Træk i Luthers Karakter. Opbøiet over alle egenhjærlige Hensyn overlod han denne Verdens Nere og Fordele til dem, som fandt Behov i dem. Denne store Mand's Fattigdom kom ikke deraf, at han manglede Anledning til at erhverve sig Rigdom; thi saa Mand havde hørt i sin Magt lettere at kunne erholde dem. Hverfor i Sachsen vilde skænke ham en Grube i Schneeberg, men han afflog ædelmodigt dette Tilbud: "For at jeg ikke," sagde han, "skal give Djævelen, der er herre over disse underjordiske Skatter, Anledning til at friste mig." Luthers Fiender vare ikke uvidende om hans Foragt for Guld. Da en af Paverne spurgte en vis Kardinal, hvorfor de ikke stoppede Runden paa den Mand med

Guld og Sølv, svarede hans Sviger: "Det tydske Væst bryder sig ikke om Penge!"

Man kan tænke sig, at en saadan Mand's Gavnildhed ofte overteget hans Evner. Da en trangende Student en Gang fortalte ham om sin Fattigdom, bad han sin kone om en Sum Penge, og da hun underrettede ham om, at de ingen havde tilbage, tog han et værdifuldt Sølvbæger, som tilfældigvis stod i Køkkenet, trykkede det sammen i Haanden, gav Studenten det og bad ham følge det hos en Sølvsmed og beholde Pengene til at forskaffe sig det fornødne for. 3 et af sine Breve siger Luther: "Jeg har modtaget 100 Guldgulden af Landheim og 50 af Sebustus, saa jeg begynder at frugte for, at Gud vil belønne mig her paa Jorden; men jeg har protesteret mod at usfatliggøres paa denne Alkade. Hvad skal jeg med saa mange Penge? Jeg gav det halve til B. Priorus og gjorde Manden glad."

Evangeliet.

Der er intet, der saaledes oplader vore Læner for det sorgelige i Verden, for Smid og Rød, saaledes oplader vore Læner for vor egen Glendighed, intet, der kræver saa store Ofre af os i Selvsfornektelse, som Kristi Evangelium; men da er der heller intet, der saaledes oplader vore Læner for det i Sandhed glædelige; thi formodentlig dette Evangelium skal vi fra al Verdens Rød opløste vore Læner og se Himmelen aaben, opløste vore Hjæter til vor Fader i Himmelen.

(Martensen.)

W. & E. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Strid efter vor Katalog af Medicin- og Hæls-Værelser, Medicin, Tobakker, Sæsonstater, Kasser, Værelstøler og Hælsstater. 277-281 11. St.

Gaa til
Hirsch,
Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med dets Døstet Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle Slags — saasom: **Sosmundsdræber, Rastadræber, Rigbalsam** etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om hælser.

Post-Ordre afsendes pr. Cingacade.

Adresse:
Hirsch Pharmacy Co.,
1415 14 Ave. N. Pike Street
Seattle, Wash.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

1305 1/2 Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

Los Angeles.

Portsmouth
HOTEL AND CAFE

516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles California
P. P. Paulsen, Prop.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staaer Emigranterne til Raad og Dand.

EASTERN REALTY CO.

Hopperstad & Teisberg
Vi kan anskaffe det bedste Land i gamle saavel som nye skandinaviske settlementer
18 Riverside Ave. Spokane, Wash.

For førsteklases Fotografier henvend dem til den velkendte dygtige norske Fotograf

J. P. AABERG
1322 Pacific Ave. Tacoma

DR. L. N. JACOBSEN
Norsk Læge og Kirurg
Kontortid 10—12, 2—4 og 7—8
Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg
Seattle, Wash.
Office Phones—Main 6177; Ind. 3202
Residence: Ind. 3620.

DRS. ROBERTS, DOERKOP AND BLODGETT

Dentists
1166 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

C. O. MELLINGER
Begravelses-Direktør

Skandinavisk og Tysk Tale
Phones Main 251, Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS

Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

Oplag fra Luther Publ. Huse.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses Linier
VISELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — | Wash.

Lien's Pharmacy
Skandinavisk Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvie
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nølagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

Skandinavisk
Begravelsesbureau
C. O. LYNN
Telefon Main 7745 Home A 4745
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

SAM CROW
HOUSE
FURNISHING
COMPANY
225-27-28
Riverside Ave.
Spokane Wash.

Complet Udvalg Linoleums, Carpets, Möbler, Ovne og Crockery.
Telephone Main 2494

Alterbilleder
Vestretet og Vandfildt
medværet afbøret godt og billigt. Alt Arbejde garanteret. 11 Kæb-Stræng.
De bedste Anbefalinger kommer. Utro eller falske til
Erne Berger, Krist.
544 1/2 Wash. Str., — Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL
Klædeshandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Sewitt Ave.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 106
Residence - } Red 3681
} Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn

ROBT. W. COLLINS
Suite in Wiggess Bldg.
handler med Real Estate og faste
Landelendomme. Laan.
COEUR D'ALENE, IDAHO

"Pacific Herald."

A Religious Weekly,
Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestefor-
sønderen for Pacific Distrikt af den
Norske Synode ved en Komite.

Entered at the postoffice at Parkland,
Wash., as second class matter.

Alt vedrørende Redaktionen ind-
sendes til H. O. Hjerpe, 1818 Dono-
van Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Kbheder, Beskjendtgjørelser og
Notiser indsendes til "Pac. Herald"
News, Puget Sound Posten, Ta-
coma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forret-
ning besjerges af Past. S. W. Tjer-
nagel. Breve adresserede "Pacific
Herald," Stanwood, Wash., vil naa
ham.

Bladet koster

For Maret \$.75
For Maret til Canada 1.00
For Maret til Norge 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Synodemødet i Chicago.

Det 29de Fællesmøde af Syno-
den for den Norske Evangelisk Lu-
theriske Kirke i Amerika aabnedes
den 18de Juni 1908 i Vor Frelses
Menigheds Kirke i Chicago, Pastor
Alfred Johnsons Aald.

Mødet begyndte Formiddag kl. 10
med Gudstjeneste og Prediken ved
Pacific Distrikts Formand, Past.
L. C. Høis fra Everett, Wash., Hans
Tekst var Hebr. 10:23-25, og til
Grund for Prediken lagdes særlig
de Ord af Teksten: "Lader os holde
fast ved Naabets urokkelige Besjen-
delse!"

Predikanten udviklede, at denne
guddommelige Formaning indeholdt
Besjaling om Troslab i at besjende
sin Gud ved urokkelig Fastholden ved
Skriftens Sandheder i Modsatning
til Tidens Materialisme og Reli-
gionsblanderi. Det gjaldt at have
en levende Tro paa Skriftens Sand-
hed og vise saadan Tro i sluttig Brug
af Ordet samt kærlig Hjelpsomhed
mod Medmennesker baade i aandelig
og legendig Henseende. Herrens For-
jættelse til dem, som saaledes var tro
i Besjendelse, hans Trofasthed i at
holde sine Løfter og Tanken paa den
yderste Dom skulde alt opmuntre til
Troslab i Besjendelsen, der ogsaa
skulde være Gjenstand for Lærefor-
handlingerne ved dette Synodemøde.

Efter Aabningsgudstjenesten ud-
navnte Fællesformand Dr. S. Ko-
ren en midlertidig Guldmagtskomi-
te bestaaende af Pastorerne S. T.
Neque fra St. Paul, Minn.; C. V.
Pestul fra Frenchville, Wis.; Chri-
stoffer Bedersen fra Benson, Minn.;
H. Lien fra Portland, N. D.; S. So-
lum fra Sioux Falls, S. D.; A. N.
Zargerfjon fra Lake Mills, Iowa,

samt Representant D. C. Johnson
fra Decorah, Iowa. Denne Komite
gjordes siden permanent.

Eftermiddags Sessjonen brugtes
hovedsagelig til Navnespraab og
Værsning af Fællesformanden Jød-
berching.

Om Aftenen holdtes den store Kon-
cert. Meget havde man ventet sig af
den, men den overgik videlig de fle-
stes Forventninger. Det store Audi-
torium, som rummer over 4,000 var
fyldt paa et Tusind nær.

Det store Kor som bestod af over
700 Sangere under Prof. Dahles Le-
delse gjorde sine Soger fortreffelig.
Uvilkaarlig maatte man tænke paa
den store hvide Flot, som ingen kan
tænke, der hinsides skal synge Lam-
nets Seierssang i alle Eviigheder.
Fæst, naar man hører vore Salmer
sunget af et saadant Kor forstaar man
deres dybe musikalske Indhold.

Dette er vel det største Kor af nor-
ske som nogensteds har været samlet
i Amerika og saavidt vides ogsaa i
Norge.

Prof. Carlo A. Sperati var ogsaa
tilstede med sine 50 College Gutter
som udgjør Luther College Concert
Band og de holdte stort Bifald for
sin uoverlige Musik. De øvrige som
deltog var Madam Marie Rappold,
Soprano; Rolf Hammer, Tenor; C.
Rupperecht, Organist, og Miss Alice
Walden Accompaniste.

I det store og hele var Konjerten
en glimrende Succes baade financi-
elt og essers.

(Fortætttes.)

Ogsaa en Indvending.

Blandt de mange Indvendinger
som anføres imod Menighedsstolen
er ogsaa den, at Menighedsstolen
ikke kan maale sig med de offentlige
Skoler, hvad de verdslige Sag an-
gaar. Det er uretfærdig mod Bør-
nene, paastaas det, at tage dem ud
af de offentlige Skoler, fordi en Me-
nighedsstole ikke er istand til at bi-
bringe Børnene i de forskellige
"Grades" det samme Forraad af
Aundstaber, som de offentlige Skoler
gjør. At en saadan Indvending er
gæret ud af Lufften det viser ogsaa
blandt andet en Beretning i sidste
nummer af Kirketidende om Decorah
Menighedsstole. Det oplofes, at Sto-
len sidste Aar har haft 3 Lærere og
100 Disciple. Altsaa gennemsnitlig
omtrent 33 Børn for hver Lærer.

15 graduerede jaar fra Skolen, d.
v. s. de gik ud med Vidnesbød om i
de engelske Sag at være forberedte for
den 7de 'Grade' i Byens offentlige
Skole. I Virkeligheden er de nok
komne noget længere. For gradue-
rede 5 fra vor Menighedsstole med
saanne Vidnesbød; men af dem er
jaar 4 komne gennem den of-

fentlige Skoles 8de 'Grade' og er nu
færdige til at gaa ind i Højskolen. Til
dette gode Arbejde i de engelske Sag
kommer da naturligvis Undervisnin-
gen i Norsk og Religion og den kriste-
lige Lugt og Opdragelse, som den of-
fentlige Skole ikke har givet, ikke kan
give, ikke har Lov til at give."

Et Alaske Minde.

(Ved M. A. G.)

Det er just et Aar siden, jeg min-
des det saa vel, naar jeg i disse Da-
ge ser Alaske-Stibens lette Anker. Vi
befinder os altsaa i en liden By i
Alaske, ca. 1,000 Mil nordvest fra
Seattle. Her er et Sagbrug og et
større Laksfæreri. Vi har fundet
flere Landsmænd, blandt dem, enkel-
te som har været Elever ved Skolen
i Parkland. Jeg har holdt flere
Gudstjenester og prøvet at saa orga-
niseret Menighed. Dette har imid-
lertid ikke lykkets, da vi er for sent
ude. Folket har allerede vendt sig
andesteds hen for præstelig Betje-
ning.

Omkring den lille By eller Settle-
ment er der flere vakre Partier. Ude
i Sandet ser vi store Fjokker som ny-
lig er slutne løs fra en større Isbræ
nogle Mil længere oppe. Saa er der
mange vakre Bakker og Fjeld, og
som færdvænt i denne Del af Alaske
et stort Antal vakre Inoaer. Helt
og her ser vi en Hytte — en Fiskers
Hjem. Og kanter vi paa, finder vi
ofte, at det er en Nordlending, som
bor der. Jeg har aldrig været paa
noget andet Sted, hvor der er saa
mange Nordlendinger som her. Dog
er de saa spredt, at det vel vil blive
mange Aar, inden der kan blive nogen
fast Menighedsordning for de flestes
Bedkommende. Ofte er jeg bleven
mindet om det, som Petter Dass siger
i Nordlands Trompet. Skal der bli-
ve nogen Mission her, da maa vi fin-
de Missionærer som er besjælede af
den samme Tro og Iver som han.
Der er enkelte Strofer, som passer
godt paa sydlige Alaske og paa dem
som her skal missionære.

"Thi Nordland saaledes beliggende
er

si de Lov maa forkyndes blandt Lov
og Skar

Hagtet af Fære og Nøle.

Thi sker det og til at en talendes
Mund

Maa søge sin Grav i den dybeste
Grund

Dg luffe blandt Fiske sit Die, —

Dog bør vi vort Embed forrette med
Lust

Betænke det er vor Samvittigheds
Trøst.

Om Gud os paa Vandet vil falde.

Dg bør vi paa Reiser til Kirker og

Sogn.

Da føres vi heden paa Israels Bogn
Dg for vores Herre maa falde.

Spad vil en Guds tjener besjære sig
ved

At han er udvalgt til Begravelses
Sted

Som Mennesker ikke kan finde?

Om han ikke bæres af Venner herud
Han kan dog begraves som Mose af
Gud

Dg luffes saa rolig derinde.

Vi bør ei med Jonas forandre vor
Naas,

Men rejse saa længe til Gud fætter
Naas

For al vores Nøle og Vandring.

Er Herren da kommen i Betrel og
Vind

Vi vil med Elias slaa Naaben om
Vind

Dg vente vor sidste Forandring.

Dg sig med sidste Beslutning til
Gud,

Bekommen o Prudgom at hente din
Brud

Dg hende fra Jængsel udføre.

Jeg hidtil har været en rejsende
Mand

Ru vil jeg dig følge det snarest jeg
kan

Dg luffe de yderste Døre."

Jeg var indkvarteret hos en norsk
Kaptajn. Hans Hjem laa lidt norden-
for Isleu Bøen og hver Gang jeg skul-
de til Skolehuset, hvor Gudstjenester
og Møder holdtes, maatte jeg gaa
gennem en Indianerleir eller Settle-
ment. Det var et Besøg hos disse,
jeg vilde fortælle lidt om. Trist var
det at se deres Tilstand. Læring og
andre værre Sogdomme havde sat
Dødens Stempel paa mange af dem.
Børnenes svage og matte Skrig viste,
at Elendigheden gik i Arv. En Dok-
tor fra Manitowoc, Wisconsin var
her forleden Dag. Han eksaminerede
flere af dem og erklærede at om 30
Aar vilde denne Stamme være en
Soga blot.

Saa var det Søndags Morgen.
Jeg hørte en Støi og et Leven som
haade Skif. Der var Tromme, Sym-
Mer, Cornet og Sang og Hallelu-
ja-Naab. Jeg maatte uvilkaarlig tro
at hele Alaske-Reisen bare var en
Drøm, og at jeg nu i Virkeligheden
var i Seattle ved Pioneer Square ved
Frelsningsarmeens Møder. Jeg fik
nu høre at disse stakkels Indianere
var Medlemmer af Frelsningsarmeen,
og at dette var den første af 3 Guds-
tjenester, som de holdt i Dagens Løb.
Jeg stod en Tid udenfor Kirken og
vidste ikke om jeg burde gaa ind. Der
maatte være en Mangde Folk derin-
de efter Støien at dømmes. Men tænkt
dig min Bestorrelse, da jeg kom ind
og saa bare 4 Indianere — gamle
Gusser, som nu lod til at have det
rigtig morfont. Og des høiere Støi,

des bedre var det. Den ene var Præst. Den anden slog paa Trommen, den tredje blæste Cornet og blingede Cymblerne, og den fjerde sad i første Værk og spillede naar Skoen var som paa det værste. Den var Forsamlingen. Og alle raabte de og streg saa høit de bare kunde. — Jeg maatte virkelig studse da jeg saa dem. Jeg har været paa mange Slags religiøse Møder, men dette var det mærkeligste. Jeg kunde ikke andet end smile. Det lille Indianerne og vi blev snart gode Venner. Jeg fik Juddydelse til at besøge Præsten. Han havde Guitar, sagde han, og han havde hørt at jeg spillede. Jeg prøvede at tale lidt til dem, men det gik ikke; ikke før havde jeg begyndt en Sætning før der kom et dundrende Brag fra Trommen. Det var Signal for de andre og snart var der Dans og Leven saa huset rystede. Jeg har ofte senere tænkt paa dette Møde. Men det ikke var mere ved det end jeg dengang anede? Der var disse stakkels Indianere saa inderlig glade. Og vil ikke Gud, at vi skal prise ham med Saksflang, med Harpe og Gitar? „Lover ham med Pans og Dans, lover ham med Strengelag og Fløite.“ staar der i Salmen.

Om Eftermiddagen besøgte jeg Lederen. Iude i huset havde han sat op et Telt. Det var som om han ikke trivedes i selve huset, og havde derfor sat op sin Wigwam midt i Værelset. Han fortalte mig nu sit hele Levetidsløb. Han havde i en større By lidt spypaa gaaet i Skole hos Frelsningsarmeen. Der havde han lært Engelsk og var nu Forstander for Indianer Menigheden i denne lille By. Der var noget naivt og hjerteligt ved hele hans Fremstilling. Bistnok ikke en storartet Biografi, men dog havde den sin Betydning. Vi talte længe om Jesu Forsøningsdød og jeg søgte at befæste ham i denne Sandhed. Saa kom han med Guitaren, og snart havde vi Musik igjen. Aldrig glemmer jeg denne Indianers Sang. Glad som et Barn sad han der ved min Side og sang af Hjertens Dygt. Jeg spillede med, og her er en af Sangene som han atter og atter kom tilbage til:

Sitter i Jesu Arme
Trug ved hans sønne Bryst
Hinder min Sjæl sin Dulle,
Søger den al sin Trøst.
Englenes Lovsang toner,
Sør deres Harpers Klang.
Bidi gennem Himlens Sale
Lyder de Frelstes Sang."

Jeg skulde længere nordpaa og maatte lige forvel. Men det var med blandede Høfler jeg gik fra dette Besøg. Som jeg stod paa Dør-

let maatte jeg se tilbage og viste en sidste Hilsen til hans Hjem. Og uvilkaarlig maatte jeg høre om ham den samme Vøn som jeg Søndagen før havde bedet over en Skare Konfirmander i min Menighed i Ballard: „Giv dine Besøgende i din Tro, din Sjæl til Salighed, Amen.“

Bort Arbeidsfelt.

Tacoma.

Sidste Tirsdag Eftermiddag den 23 Juni kl. 1:30 bifattes N. J. Walens affjælede Vegeme paa Parland Gravplads. Pastor Eger forrettede. Sørgeudstjenesten fandt Sted, for en stor Forsamling, i Gosta Under-takning Parlors i Tacoma.

Afdele var født i Norge i 1849, og kom her tillands med sine Forældre i en Alder af syv Aar. I de sidste 25 Aar boede Afdele med sin Familie i Glenwood, Minn., hvor han var Medlem af vor Menighed.

I flere Aar var Afdele daarlig, men det var først for fire Aar siden at han maatte tage til Sengen. Doktoren raadede ham da at reise til California for sin Brestehjælp for at søge Helbred der. Did reiste han dog ikke, men til Washington. Der opholdt han sig i to Aar rundt Puget Sound og kom atter til Kræfter. Venner, som mødte ham to Aar efter han reiste fra Hjemmet, hændte ham næsten ikke igjen. Men saa kom Hjemsangelsen. Sin kjære Hustru og Børn, som han havde saa inderlig kjær, søkket han at se igjen. Han reiste da hjem. Medens han var i Minnesota fik han et Tilbagefald. Atter igjen var det affledt til Washington. Denne Gang ledsaget af en Datter, som skulde stille for sin Fader. Men han stod ikke til at redde. For over et Aar siden kom ogsaa hans Hustru herud for at være nær ham.

Mr. Wallen var, jaaviddt Menneffer kan forstå, en troende Kristen. Skønt han gjerne vilde været med sin Hustru og sine Børn endnu en Stund, saa var han dog glad i at fare herfra og være med Jesus. Strafs før han døde bad han om at han maatte blive begravet i Parland.

Afdele efterlader sig, foruden den sørgende Hustru, fire Børn, som alle var tilstede ved Dødslejet. Herren, faderløses Fader og Gulsers Forfar, trøste og styrke de sørgende!

Vor Frelses Kvindeforening møder i Kirken Parlors Torsdag Eftermiddag kl. 2 den 9de Juli. Mrs. Storaacli er Værtinde. Alle er hjertelig velkomne!

Menighedens Sommer-skole begyndte Mandag den 22de Juni. Fire og tyve Børn er indskrevne. Det er glædeligt at saa mange besøge Skolen,

men endnu glædeligere vilde det være om alle Forældre, der har Børn, som er i Skolealderen, sendte dem paa Religions-skolen. Derfor alle gjorde det saa vilde Antallet maasse gaa op til haade femti og fem og fotti. Men bedst vilde det være om Menigheden gik iver med at oprette en fuldstændig Menigheds-skole. Saaledes som det nu er faar Børnene kun smaa Smag-biter af de guddommelige Sandheder, og Børnene synes ogsaa at det er en Straf at gaa paa Skole, medens alle andre har Ferie.

Stamwood.

Konfirmation holdtes i Trefoldigheds Menighed, Stamwood, Søndag den 21de. Følgende afflagde Præve-len, og alt hans Væsen og alle hans Gjæringer og offentlig bekendte sin tro paa den treenige Gud: Eric Eide, Martin Lund, Rikis Vegue, Oskalden Skjort, Oskar Pederson og Mabelle Logan. Gud give at de alle bliver tro indtil Døden! Offer optoges til Indremissionen.

Arbejdet paa Alderdomshjemmet drives med Kraft. En meget solid Grundvoold af Concrete er nu lagt.

Miss Clara Christopherson har nu fuldendt sit første Aar som Lærerinde i Historie ved Seattle Højskole, og er kommen hjem for at tilbringe Sommeren hos sine Forældre her.

Vor Lærer Martin Rosenblad har nu været i Besten saa længe, at han sølte det var paa Tide at udføre en Stordaad. Han drog derfor forleden Uge ud paa Bjørnejagt. To sunde Bjørnejagere, Otto Lien, og Edwin Egge var hans Ledfagere. Kampen turde ikke vise sig, saa der blev ingen Bjørnepels af denne Gang til at sende hjem til Syd Dakota. Men han fik en velskaffet og opfriskende Udflugt efter et Aars anstrengende Arbejde i Skolevervetsfelt. Han har nu sat sig fore, at han til næste Skoleaars Begyndelse vil have et nyt, stort, pent moderne Skolehus, mere centralt beliggende end det gamle, og hvem ved om han ikke faar det til? Se efter i Herald.

Camano.

Dagny Bodin har Vren af at være den første, som stod Brud i vor Kirke; hun blev nemlig den 21 Juni agetvilet til Ernest D. Rafferty, og Forretningen fandt Sted i Kirken. Foruden at Kirken i sig selv er meget pen var den smukt pyntet med Blomster. Et Brudepar knælende foran et pent Alter med omforagfulde Brudepiger og Brudestønde staaende ved deres Side, og en stor Vennekare i stille Vøn i Baggrunden, er vel noget af det skønneste vi kan se her paa

Jorden. Vi haaber at alle vore Viger vil lade sig vie i Kirken. Mr. og Mrs. Bodin holdt et pent Bryllup for sin Datter. Gud være med dig da, Dagny, og hjælpe dig igjennem den farlige Verden, som du nu uden en stærk, kristelig Moders ledende Haand har at gennemgaa. Gud give af sin Naade at du i Evigheden faar staa ved din himmelske Brudgoms Side. Mange gode Venner ønsker dig dette. L.

Ruston.

Gudstjeneste afholdes i St. James Kirke den 1ste, 2den og 4de Søndag Aften i Maanedens kl. 8. Gudstjenesterne holdes i det engelske Sprog. Man tager St. Defiance Sporvogn til 52de St.

Ruston Kvindeforening møder Onsdag den 1ste Juli kl. 2 hos Mrs. Berg 5320 North 45 St. Man tager St. Defiance Sporvogn til 45de og Bennett St. Alle er velkomne.

Pastor Eger begyndte for en Tid siden Religions-skole i Ruston. Skolen begyndte for første Gang Torsdag Eftermiddag den 18de Juni, kl. 1:15 i Ed. Ollens Hus. Kun fire Børn mødte frem. Men det er os en Glæde at kunne sige, at Skolen har vokset. Der findes nu ca. tyve Navne paa Listen og hidtil har kun saa forsvundet. Det er Meningen at Skolen skal holdes hver Torsdag Eftermiddag kl. 4. Næste Gang — Torsdag den 2den Juli møder den i Kirken. Det er vort Haab at Skolen vil vokse frendeles. Forældre! glem ikke at sende eders Børn! Giv ogsaa at det er Guds Vilje at eders Børn skal lære sin Frelser at kjende, ti uden ham findes ingen Salighed.

Drillia.

I Drillia møder Kvindeforeningen hos Mrs. Martin Nelson Onsdag den 8de Juli kl. 2. Alle velkomne!

Den næste Gudstjeneste i Drillia holdes i Kirken Søndag Formiddag kl. 10:15 den 12de Juli.

South Bend.

Lørdagsaften den 13 de, havde Mr. og Mrs. A. Gustafson en pen Familienfest, deres Salubryllup. Der blev sunget og Pastor Kovier holdt en Tale. En hel Del af Venner og Naboer var samlet og havde bragt med en Del nyttige Solofagere. Forfriskninger med Ice Cream tilslut manglede naturligvis ikke. Salubryden var endnu joog efter en lang, artig Sogdom; Salubryden er derimod frisk og stærk som altid og staar støv som sin Post som Kattetiliansmand paa en af Byens Sognsallier, en Stilling, som han har haft i mange Aar.

Alle deres Børn, Sophie, Clara og Carl, er rundt hjemmet og sidder endnu ved Forældrenes Bord. Guds Fred og Belsignelse hvile fremdeles over vort Sølvbrudepar og deres hele Hus!

Gudstjeneste havde vi Dagen efter paa Skuffens Sol. Samme Dags Eftermiddag besøgte Presten ogsaa nogle Familier i Raymond.

For en kort Tid siden døde den unge Nordlanding Jahl Pederson paa et Hospital i Portland, hvor han i længere Tid havde været under Lægebehandling. Han var glad ved i fuld Sands at kunne tage Afsked med den trofaste Hustru og de to Smaa og jaaledes anbefale dem i den himmelske Faders Baretagt og Velsjærmelse. Hustruen bragte da hans afsjælede Legeme med sig hjem, hvor han blev begravet paa South Bend Cemetery; en svensk Student forrettede, da ingen af de to norske var forhaanden. En rosværdig Deltagelse har været lagt for Dagen. Gud være da ogsaa den unge nordlandske Gutes Trøst og Styrke, og hendes smaa faderløse Bader!

Mrs. E. Skuffen har atter i nogen Tid skrantet. Vi puster ogsaa denne i Sygdom saa haardt prøvede Hustru og Moder en god Bedring. Hun var en af den gamle Ditefens sidste Konfirmanter i Toten, Norge.

Mandags Morgen den 15 ds. reiste da ogsaa vor Præst via Portland til Chicago til vort Samfunds Synodemøde, og vi puster ham en velsignet Rejse.

Portland.

Den 20 ds. averteredes Ragnvald Simonson og Christina Pederson i den Forenede Lutherske Kirke. Past. O. Sagoes forrettede. Guds rige Belsignelse følge dem alle Dage!

Igaar, Søndag, havde vi den fornøjelse at hilse paa Mr. og Mrs. S. Anderson fra Oakland, Cal. De oplyste Kirken paa Lørdag, saa de kunde være visse paa at finde frem i rette Tid til Gudstjenesten. Dette er et værdigt Eksempel for alle vore rejsende Artister at efterfølge! Gjør det til Guds Ære!

Spokane.

Under Past. C. D. Korgaards Forvar til Aarsmødet i Chicago prædicatede jeg her Søndag Form. den 21de Juni. Det var en Glæde at se den yngre, nye Kirke og den forsøgte Kirkebygning. Ved Gudstjenesten fik jeg hilse paa Mrs. T. D. Hall, en Søster af Mrs. Teigen i Vestre St. Olaf, og talte om gamle Dage i St. Olaf-

Menighederne. Mrs. Hall lever nu i Tacoma og var bleven overliggende paa Gjennemreise til sin Søn, som ligger syg i Crosby, N. D. Vigjelødes traf jeg Mrs. Siri Vistel, der for over 20 Aar siden kom fra Norge til vort gamle Hjem i Byron, Minn. Hun har nu levet her i 19 Aar. To af hendes Døtre er ogsaa her. Mr. Wismann fra Wilber, Wash., var ogsaa tilstede ved Gudstjenesten.

D. C. Helleffson.

Coeur d'Alene.

Past. O. W. Golden er ogsaa reist øst til Aarsmødet, og saa prædicatede jeg her Aftenen den 21de. Omkring 10 Personer overvære Gudstjenesten i Menighedens hyggelige, nye Kirkeføle. Jandt Chris. Olsen, der en Tid har ligget alvorlig syg, til forbedring. Miss Kavier fra Parkland var netop ankommen for at holde Religionskole i Menigheden, og Skolen begyndte Mandag i samme Lokale som ellers. Endver, som besøgte Coeur d'Alene, kan ikke andet end blive bekræftet af denne Vgs naturlige Velsiggenhed.

D. C. Helleffson.

Genesee.

Der gaar Kirkearbejdet nok saa jævnt. Befolkningen her er meget stabil, og der har i de senere Aar været svært saa, som har flyttet ind.

Ungdomsforeningen besluttede for en Tid tilbage at male Prestegaarden, og D. C. Helleffson, Anna Dove og Marie Olsen udnævntes som Komité til at forestaa Arbejdet. Malingen blev udjat paa Kontrakt til Coun og Steltz i Genesee og er nu udført og forfæmmer Bygningen meget. Lillige har Ungdomsforeningen besluttet at opføre et Bedstjul paa Prestegaarden og valgt Albert Salvorson, Oskar Varson og Gid. Smith til Byggekomité. Forhaabentlig vil ogsaa dette Arbejde være udført før dette naar frem til Kæserne.

Selbredstilsstanden i Rabolaget er nu god.

Religionskolen holdes i Bar af Past. Helleffson, og 19 Børn er indskrevne.

Det eneste Dødsfald, vi i Vaar har haft inden Menigheden, er Peter Christian Danielson, som døde af Læring den 29de April og blev begravet den 1ste Maj. Mr. Danielson var født i Rosenal, N. D., af Forældrene Daniel og Anger Danielson den 23de April, 1869. I en ung Alder kom han sammen med dem hertil, hvor han senere blev gift med Anna Skjagerud, og deres Egteløb har været velsignet med 6 Børn, den ældste af

hvilke er 11 Aar. Danielson beklædte paa sit Sygeleie, at han havde levet uden Haab og uden Gud i Verden og beklagede det bittert. Vi har det faste Haab, at han i den ellersvorte Time kom til en sand Omvendelse og, som den forlorne Søn, fik Tilgivelse for sin Synd ved Kristi Blod, og er evig frelst. Han takkede Gud for, at han blev besøgt den Raade at saa en længere og alvorlig Betænkningstid ved Sygdom før sin Død, og advarede andre mod at udsætte sin Omvendelse til det Sidste. Hans Eksempel gjorde et dybt Indtryk paa mange af hans Aamerater og vort hele Rabolag. Han overlod sin Hustru og Børn til ham, som er Gutes og Faderløses Bader, der viselig ogsaa vil være deres trofaste Tilflugt, hvilket vi ogsaa bede.

Elmer Varion, Arthur Dove og Josie Olsen er nu komne hjem fra Portland, hvor de har gaaet paa Skole.

Pollatch.

Befolkningen her har hidtil været temmelig omskiftende. Nogle kommer og andre gaar hele Tiden. Alle saa saa har reist til Bay Point, Cal. Andre er reist tilbage til Samlelandet. Af nyankomne kan nævnes Olsen og Anderfen fra Coeur d'Alene, Ole Dahl fra Stanley, Wis., og Belos fra Mayville, N. D. osv. Forhaabentlig vil Befolkningen her i Fremtiden blive mere stabil. Sammenlignet med andre Steder, som jeg er stændt paa, maa jeg sige, at dette er et godt Sted for Arbejdsfolk. Det samme siger ogsaa en Del af dem, som har været ude og seet sig om paa andre Steder. Det er en stille og rolig Byingen Salooner, Arbejdet stadigt, Husleien ikke ubillig, og mange tjener gode Penges.

Paa Menighedsnæde afholdt den 10de Maj beredtede Past. Helleffson, at Mr. Debra, Bestyreren for Møllen, havde i Samtale med ham lovet at give Menigheden fri Lot til Kirke for saa lang en Tid, som den vilde, og at den skulde saa Lumber til Kirkebygning for \$2.00 mindre per Tusen end den regulære Pris, og saa skulde han høre Prisen i to igjen, en Trediedel ned og Resten paa Henstand, og ander Ting til Indtægts Pris. Vi glædede os over dette Tilbud og valgte en Komité til at se, hvor mange Penges kunde faaes til Kirkebygning, og en anden til at udarbejde Planer til Kirken og beregne Omkostninger; paa den første Komité valgtes C. S. Peterfon, J. Sagen og C. Savil og paa den anden A. Varion, A. Thevit og A. Drogseth. Disse Komitéer gik straks tilværks og rapporterede ved Næde afholdt 31te Maj. Efter Rapporterne var hørte, blev det med overveiende Majoritet besluttet at

bygge Kirke. Til Byggekomité valgtes C. S. Peterfon, A. Varion, J. Sagen, J. Johnson og A. Thevit. A. Drogseth valgtes til Supleant for C. S. Peterfon, der var syg, i Tilfælde af, at han ikke kunde tjene. Indsamlingen paa Subskriptionerne paabegyndtes den 10de Juni, og nesten alt er nu kommet ind, og Bygningen vil blive opført straks. Paa samme Næde valgtes C. Seines til Sekretar og A. Thevit til Kirketjener.

D. C. Helleffson.

Bismarck.

Al. J. Eftermiddag, Søndag den 12te Juli bliver der Gudstjeneste i Bismarck igjen. Væm ikke at tage Børnene med, og lad dem bringe Antefisimus og Bibelhistorie!

D. C. H.

Du maa komme hjem!

En deotium Gut havde tilbragt nogen Tid i en Døstmanstall, fjernet fra Forældrenes Hjem. Det var faldet ham svært nok at finde sig tilrette i Anstalten og savne en Moders kærlighedsfulde Pleie, og først i det fremmede mærkede han, hvor godt han havde haft det derhjemme. Men saa kom Ferien og med den et Brev fra Moderen, i hvilket stod skrevet: „Du maa komme hjem.“ Glædestraalende meddelte Gutten det glade Budskab til alle dem, han traf sammen med. Men Lærerne og Tjenestefolkene mente, dels i Alvor, dels i Svag, at det var for tidlig at reise hjem, og at Veien var for lang; de rystede betænkelig og tvilende paa Brevet. Gutten saa først forbauset paa dem; derefter lagde han pludselig med straaende Bliffe Haanden paa sit Brev og stammede med nervøse forstaaelige Ord, ledsaget af saa meget mere lidelige Jægter: „Jeg har Brevet iommen.“ — Ja, Brevet! Og i Brevet stod skrevet af Moderens Haand: „Du maa komme hjem.“ Hvem kunde fatte sig derimod? Hvem kunde betvile eller angribe Tilladelsen? Moders Ord var mere end alle menneskelige Hindringer.

Er dette ikke for os en beskjæmmende Tillid? — Har vi ikke ogsaa et Brev iommen, idetmindste i vor Haand — et Brev, hvori staar skrevet: „Du skal, du maa komme hjem?“ Og vi modløse, tvilende Mennesker, der er nærværd at gaa under i Dagens Rød og Trængsel, vi tænker saa let: „Veien er saa lang, Reisen er saa besværlig, Hjertet er saa svagt, Forholdene er saa irangne, Kampen er saa frugtesløs — hvortledes skal jeg komme hjem?“

Hør Herrens Ord, din Faders Brev: „Atogt ikke, thi jeg er med dig; se dig ikke angstelig om, thi jeg er din Gud; jeg har styrket dig, ja,

hjulpet dig, ja, holdt dig oppe med min Kærligheds hvide Haand." Og: "Jeg gaar bort at berede eder Sted. Og naar jeg er gaaret bort og haar beredt eder Sted, kommer jeg igjen, og vil tage eder til mig, at hvor jeg er, skal ogsaa I være." Hvad vil det sige andet end: "I skal komme hjem?" Og var end Veien lang og besværlig, støvet og tornefuld, saa du kunde mene: "Jeg kommer aldrig hjem" — der staar dog i Brevet: "Du skal komme hjem, være der, hvor han er!" Vag din Haand paa Hjertet, læst dit Hoved, fat nyt Mod, tro og forlad dig paa Herrens Forjættelser. En Moders Ord bringer dig let over alle Sværligheder; for at komme til dit jordiske Hjem og i Moders Kærlighed rejser du gennem brandende Hede, Tinner og Dage, uden at tulle, uden at trættes — velen, hist ligger Haderhølet, hist vinker Haderens gamle Arme — fragter du Veien? Vagtes du for Slampen? Se, hans Ord siger dig høit og forjættelsesfuldt: "Var frimodig, hold ud, strid Troens gode Strid — du skal komme hjem!"

Deroppe er en evig Saar, En evig Sabkatsfred; Didop min Du og Vængsel staar Fra dette Trængsels Sted, O, tag mig didop af din Naade saa stor, Jeg kan jo ei nælles af Støv og af Jord; Jeg er jo en Gjest og en fremmed her — Al, tag mig didop, hvor du er Hvad? Herre, hvor du er? Ja, Herre, hvor du er! Hvad? Evig være der? Ja, evig være der! Et mere en fremmed, en Gjest som her, Rei, hjemme, hjemme, hvor du er! (Mr. Nollefs.)

Dugdraaben.

En skøn Sommermorgen for mange Aar siden gik tre Brødre ud for at se Solen staa op, Høit og fuld af Forventning saa al Naturen, da de tre Brødre Arm i Arm, i høit og fortrolig Samtale, gik ned mod Havet, som ved en Raffle Høie var skult for deres Blinde. Ankomne til Vallerøffens Høie, stode de — den ene tog efter den anden — op ad en smal Sti, som førte over Høiderne ned til Strandbredden. Saa det øverste af Vallerøffen stod en Rosenbusk, der hældede sig ud over Stien, og paa en af dens yderste kviste hang en stor Dugdraabe.

Da hængte Solen sig over Havet. De tre Brødre paa Stien saa den ikke; men de saa Glandien i Øst, og de saa Dugdraaben, der hængte i Morgenstunden, pludselig lysedes med glim-

rende Lys — de saa den skinnende, som var den selv en lille Sol.

Grebne af Sønets Deilighed, standsede vore tre Benner.

"Rei, se, mine Brødre," raabte den ene Brøder, "se, hvor Dugdraaben deroppe skinner! Den ligner en Rubin, men den er rigtignok langt skjønnere!"

"Ja, deilig er Dugdraaben," sagde den anden, "men du tager fejl, kjære Brøder, med Henblik til Farven; den er ikke rød, men gul."

"Hvordan er det dog med eders Pine, kjære Brødre?" sagde den tredje, "den er jo hverken rød eller gul, den er blå; men deilig er den alligevel."

Vaseren forstaaer, at det var Vseto Brudning i Draaben og de tre Brødres forskjellige Standpunkter, der gjorde, at den, skjønt de alle saa den samme Færlig, fuldt af det samme Væs, for den ene syntes rød, for den anden gul, for den tredje blå. Men i de Lieder kendte man ikke til Vseto Brudning, saa den egentlige Kærlighed til Jærentningen fuldt ingen af dem ind.

Hvad gjorde de tre Brødre? De gik vel videre? Havde de blot gjort det, saa vilde det være gaaret op for dem, at de alle havde Ret, idet hver virkelig havde set Dugdraaben med en forskjellig Farve; men det vilde ogsaa været gaaret op for dem, at de alle havde Ilret, idet Draaben jo ikke var rød for den ene, gul for den anden, blå for den tredje, men kun syntes saa, medens den vilde synes anderledes fordet, eftersom de kom længere frem.

Rei, desværre! De gik ikke videre. De glemte, at de vare gaadte ud for at se Solens Udgang; de glemte ogsaa Dugdraaben. Enhver mente at kunne stole paa sine Pine; enhver paastod, at hvad han saa, var det ene rette, og at de andre tage fejl eller vilde narre ham.

Da saaledes gik det til, at de tre Brødre stode og trættedes midt i den friske, forventningsfulde Natur, midt i Jungletangen, uskyldig for al Skjæbhedens rundt om. Og jo længere de trættedes, jo flere bitre Ord fuldt der.

Men ved du, hvad der dog er det aller værste? De staa der endnu og trættes.

Særligt Ord.

Pascal siger om værlige Ord: Det er let og godt at udtale dem, de hverken faarer eller traenger; og har aldrig gjort noget godt. De løfter Intet og fornaar dog saa meget. De er til Støtte for Sind og Hjerte. Vilde Ord gjør vor Sjæl mild, men vrede Ord guder Døie paa Alden, saa at den

flammer endnu heftigere op. Af værlige Ord bliver Mennesker værligt stente; ved folde Ord sejer Hjertet, og ende Ord forhaarder det. Nu for Tiden toles der saa meget, at det var ret usærligt, at ogsaa værlige Ord sig mist en god Plads. Der gives saa mange tomme, umyttige Ord, saa mange forbaandede og trodlige, dumme og indholdsløse Ord. Ligelem et vaffert Maleri kaldet i Finene, saaledes traenger værlige Ord ind i Sjælen, og fremtræller der et skjønt Billede. De fornuider, damper og træfter, fordriver onde, mørke og vrede Tanker. Endnu har vi ikke begyndt at benytte værlige Ord saa meget, som vi burde gjøre det.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER OG MENIGHEDER.

- Chinook, Wash.**
Chinook Ev. Luth. Menighed—Guds-tjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. Søndagskole Kl. 10 Form.
G. J. HILVINK, Pastor.
- Newman, Cal.**
Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned, Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagskole Kl. 1.
Stockton.
Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30.
H. W. SØRENSEN, Pastor.
- Santa Barbara, Cal.**
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og 3de Søndag i Maaned, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.
- San Francisco.**
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 2 p. m.
E. M. STENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 2148
- Oakland, Cal.**
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 22nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.
- Fruitvale.**
Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.
- Hayward and Russell.**
Services the 4th Sunday of every month at 3 p. m. and 5 p. m.
S. D. HUSTVEDT, Pastor.
- Sacramento, Cal.**
Vor Frelsers dansk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned. Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Pythian Castle, HJ. af 3de og J Sts.
- Suisun.**
Livermore, Picasanton, Paso Robles, San Luis Obispo.
Gudstj. efter Tillysning.
W. A. LARSEN, Pastor.
- Bellingham.**
Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester

- holdes i det norske Sprog og alle Aften-gudstjenester i det engelske Sprog. Søndagskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humbolt St. Tel. Main 2703.
- Tycoma.**
Vor Frelser: Ev. Luth. Kirke, HJ. af 17de og So. J Sts., Cable og K St. Car. Gudstjeneste hver Søndag: Formiddag Kl. 11, Aften kl. 8. Søndagskole Kl. 2:30.
O. J. H. P. PASTOR, P. Past.
1707 So. J St. Phone: Main 4270.
- Portland, Oregon.**
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelsers Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Hillwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.
- Kelso.**
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOER, Pastor.
- Silverton, Oregon.**
Gudstj. 1ste, 2den og 3de Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3de Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maaned.
- Barlow.**
Gudstj. sidste Søndag i Maaned, Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maaned, Kl. 7:30 Aften paa norsk.
- Sodaville.**
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.
- Astoria, Oregon.**
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaned; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.
- Quincy.**
Gudstjeneste den første Søndag i Maaned Kl. 11 Formiddag.
- Oak Point og Alpha, Wash.**
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street.
- Genesee, Idaho.**
Vor Frelsers—Gudstjeneste som Regel hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 2 p. m.
- Clarkston og Lewiston.**
Gudstjeneste en Gang i Maaned. Søndagskole før Gudstjenesten.
- Kamiah og Kooakia, Kennewick, Joel og Howell.**
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.
- Stanwood, Wash.**
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3de og 4de Søndag Kl. 11 Form.
- Frederick.**
Gudstj. 1ste og 5te Søndag Kl. 11 Form.
- Camano.**
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.
- Florence.**
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TERNAGER, Pastor.
- Seattle.**
Immanuel's lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Ave., Lake Union car.—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4428.
- Kassierer for Indremissionen i Pacific Distrikt**
T. K. SKOV
2138 South J Street

Parkland.

Kvindeforeningen møder hos Mrs. Einland den 8de Juli.

Mrs. Julia Berg, Parkland, Ore., er paa Besøg hos sin Søster, Mrs. Prof. S. S. Petersen.

Mrs. Lunke har været sygelig en længere Tid. Den er dog nu i Bedring og er i Stand til at rulle oppe.

Mrs. Christina Hartstad, der i længere Tid har været ansat ved Posthuset i Ros, er nu hjemme hos sin Moder i Prosdale.

Mrs. Ella Xavier er reist til Coeur d'Alene, Idaho, hvor hun skal holde Religionskole i Pastor Holdens og Marthas Menigheder.

Kvindeforeningen bestattede paa sitte Møde at jamlas paa Børnehjemmet den første Lørdag i hver Maaned for at hjælpe til med at holde Børnenes Klæder istand.

Mrs. Anna Teuslet er kommet tilbage fra en Tur til den dejlige Paradise Valley opimod Mount Tacoma. Hun beretter, at det var enestaaende vakkert deroppe og ønsker bare, at hun kunde have tilbragt hele Sommeren ude der blandt Biergene.

Det er os en Glæde at kunne berette, at Mrs. Olive Christensen, som har været alvorlig syg en længere Tid, nu er vel fremme paa Pedriens og Søs. Med det varmere Veir og mere Solskin hoaber vi snart at faa hende oppe og ude igjen.

Børnehjemmet er blevet saa uventet overrasket i den senere Tid. Først med en Del Rager og Pensionde fra Mrs. Strøm og hendes Søster, Mrs. Dong, saa en Forsyning fra Studenter Hjemmet af samme Slags og endelig fra Pastor Raberg og Familie to „Crates“ Jordbær. Det gjør de smaa godt, og os store med, at faa disse Bøjs. Mange Tak!

Mrs. Olga Lindly rejser i disse Dage til sit hjem i Red Bling, Minn. Mrs. Lindly har, med en Afrejselse, i fire Aar foretaget Ruslandsreisen ved Kjøbmandet. Efter et Ophold i hjemmet rejser Mrs. Lindly senere ud paa Sommeren til Europa, hvor hun i Berlin og Wien agter at fortsætte sine musikalske Studier. Mrs. Lindly er en dygtig Værterinde og har været meget afholdt af sine Elever. Sore bedste Puster følger hende.

Til Børnehjemmet i Parkland. Ved Mrs. Christianson fra Ruffen Kvindeforening.

Post. Egert Reid	\$10.70
Ved T. A. Skov fra Nica		
Post Kvindeforening	5.00
Fra Mrs. S. Rogstad	6.00
Ved Post. Hartstad fra Ros		
Menighed	5.00
R. R.	1.00
Ved Post. Xavier fra J. A.		
Bergley, 80c; R. R., 50c.		1.30
Proof Johnson50
Ved Post. Sorensen fra Menigheden i Newman, Cal.		14.00
Ved V. T. Larson fra Mrs. Martha Erickson, Post. Ordals Skole, 83; Vidar Ungdomsförening i Alons Menighed, Bellingham, \$5.10		8.10
Mrs. Vina Olson, Seattle, 3 Ladies Skirts; Mr. Johnson, Tacoma, 2 1/2 Dags Sneedearbejde, Mrs. Vindstedt, So. Bellingham, 4 Børnehjem; Mrs. Crofting en Del Klæder; Post. Raberg, 2 Crates og et Spand Jordbær.		
Ketteise.—3 Kr. 21 Haar S. N. Borlien, \$5; skal være: S. N. Borlien		\$5.00.

D. S. Raberg.

Julekommet til Julemission, Pacific Distrikt.

Ved Post. S. N. Stab: Konfirmationskasser fra Jannamuel's Wdg., Seattle	\$23.31
Ved Post. J. Marckau: fra Stanton, Wash. Via A. Weitho, \$1; Solvor Weitho, \$1; Caroline Weitho, \$1; Elida Weitho, \$1	5.00
Ved Post. O. Nagoes: fra N. S. Jensen, Portland, Ore.		1.00
Ved Feder. H. Feien, Starbuck, Minn.	2.50
Ved Post. O. Nagoes: kollekt i North Bend, \$10; i Northfield, \$3; Post. O. Nagoes, \$2.45	15.45
Ved Post. B. A. Larson fra E. A. Christensen, Sacramento, Cal.	1.00
Ved Post. S. N. Stab fra Mrs. Laura Lee	1.00
Til sammen	\$49.26

T. A. Skov, Modtager.

Landsmand.

Disse de ønsker at bo paa et Sted hvor eders Børn har rigelig Adgang at faa en god Skoleundervisning, saa kom til Parkland, Wash., og juffre eder et hjem nu, til rimelig Pris. For Potter eller Land i større eller mindre Stuffer hør man henvende sig til John Strassner som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Cultums Office, 402 Bernice Wdg., Tacoma, Wash.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Dr. E. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

STANWOOD

FEED & SALE STABLE

Rigs for Rent — General Teaming

J. W. Hall, Propr.

GEO. M. MITCHELL

Attorney at Law
Notary Public
Wills and Probate Matters receive careful attention
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Books, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

J. T. WAGNESS

PHOTOGRAPHER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

The Post Office Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

KLAEBØE DRUG CO.

(Incorporated 1909)
Our Speciality is all the best Meretric medicine for the (sanctified) Vande.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed Embalmer
STANWOOD - WASH.

Hafstad & Johnson,

Heavy Shelf Hardware
STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman

Examined Lage
Fra Kristiania Universitet.
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.